

บทเรียนด้านสังคม และอารมณ์ บทที่ 57

เรื่อง การพัฒนาแผนความปลอดภัย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ตัวชี้วัด:

สาระการเรียนรู้:

เด็กสามารถเรียนรู้การปรับตัวและสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดีและมีมารยาทต่อกัน รู้จักปรับตัวและรู้จักสังคม เพื่อการตัดสินใจเลือกอย่างมีความรับผิดชอบต่อชีวิต รับรู้ในการมีความรับผิดชอบต่อตัวเอง : ตระหนักและเข้าใจถึงความจำเป็นในเรื่องของคริสเตียน เรื่องศีลธรรม เรื่องตัวเอง และพฤติกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย

กลุ่มอายุ:

9-11 ปี

หัวข้อหลัก:

การสนับสนุน

บทเรียน:

การพัฒนาแผนความปลอดภัย

เวลาที่ใช้ในการสอน:

45 นาที

วัตถุประสงค์ :

1. เด็กสามารถบอกได้อย่างน้อยสามอย่างว่าเขาหรือเธอจะปกป้องตัวเองในสถานการณ์ที่เป็นอันตรายได้อย่างไร

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. กระดานดำ
2. ชอล์ก
3. กระดาษ
4. ดินสอ, สีเทียน, สีเมจิก หรือ ปากกาเน้นคำ

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม:

1. อ่านและศึกษาบทเรียนทั้งบทให้จบ
2. ฝึกวาดภาพหอคอยบนกระดานดำ
3. อ่านและศึกษาพระธรรม สดุดีบทที่ 27 ทั้งหมด
4. อธิษฐานขอสติปัญญาในการนำเสนอบทเรียนให้แก่เด็กๆ ที่จะเข้าใจอย่างจริงจังถึงเรื่องการวางแผนความปลอดภัยให้กับตัวเองโดยไม่มีความรู้สึกลัว

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน:

การนำเข้าสู่บทเรียน:

ครูพูดว่า:

1. จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเด็กๆ เดินผ่านกลุ่มนกที่อยู่บนพื้น ? จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อเด็กๆ เดินเข้าไปใกล้ๆ กับ กวาง หรือ กระต่าย ? พวกมันก็จะวิ่งหนี หรือ บินหนีไป เด็กๆ คิดว่าทำไมพวกมันจึงทำอย่างนั้น (คำตอบที่อาจเป็นไปได้ : เพื่อความปลอดภัย , เพื่อออกห่างจากความเจ็บปวด , เพื่อปกป้องตัวเอง ฯลฯ)
2. พระเจ้าได้เตรียมให้สัตว์แต่ละชนิดเรียนรู้ที่จะอยู่อย่างปลอดภัย พวกมันรู้ว่าเมื่อเกิดอันตราย พวกมันจะบิน หรือ วิ่งหนี มีสัตว์อะไรอีกที่เด็กๆ คิดได้ว่าพวกมันมีวิธีการทำให้ชีวิตของพวกมันปลอดภัย ? ให้เด็กๆ ได้ตอบคำถาม)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน :

ครูพูดว่า:

1. สิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สุดคือพระเจ้าต้องการให้เราปลอดภัย นี่เป็นเหตุผลที่สำคัญว่าทำไมเราต้องเรียนรู้ที่จะพัฒนาวิธีการเพื่อที่จะช่วยให้เราอดพ้นจากสถานการณ์ที่อันตราย ยกตัวอย่าง เด็กๆ จะทำอย่างไรหากว่าเราอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นอันตรายต่อร่างกาย เช่น ไฟไหม้ หรือ น้ำท่วม ? ให้เด็กๆ พูดคุยถึงสถานการณ์ที่อันตรายในคริสตจักร โรงเรียน โครงการ หรือ ชุมชน ให้พูดคุยถึงเรื่องการวางแผนความปลอดภัย หากเป็นไปได้ให้ลองฝึกวิธีการหนีไฟ หรือ ฝึกวิธีการหลีกเลี่ยงอุบัติเหตุต่างๆ ได้ยิ่งดี
2. เด็กๆ จะทำอย่างไรหากว่ามีคนมาพูดกับเราเป็นการส่วนตัว และทำให้เรารู้สึกไม่ปลอดภัย หรือขอให้เราทำในสิ่งที่เราไม่อยากทำ ? (ให้เด็ก 2-3 คนได้เล่าสถานการณ์)
3. เด็กๆ จะทำอย่างไรหากว่าเพื่อนต้องการให้เราทำบางอย่างที่เรารู้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้เกิดอันตราย ? ให้เด็กๆ ได้แบ่งปันประสบการณ์ที่คล้ายๆ หรือ เล่าให้ฟังว่ามีทางไหนบ้างในการรับมือกับสถานการณ์นั้น
4. หนทางที่ทำให้เราปลอดภัยก็คือตัดสินใจว่า เราจะทำอย่างไรก่อนที่เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น เมื่อไหร่ที่เราควรพัฒนาแผนการ, ให้เราคิดถึง 3 สิ่งนี้ในความคิด
(1) มันใจว่าเราได้ออกห่างจากอันตรายนั้นอย่างรวดเร็ว
(2) ช่วยคนอื่นให้ออกห่างจากอันตรายนั้นอย่างรวดเร็ว
(3) ขอความช่วยเหลือ
ให้เด็กๆ เขียนทั้งสามข้อนี้บนกระดาน ให้เวลาเด็กที่จะพูด และท่องจำข้อความเหล่านี้
5. เราจะแบ่งกลุ่มในชั้นเรียนเป็นสามกลุ่ม ให้เด็กๆ แต่ละกลุ่มทำตามสถานการณ์ที่อยู่ด้านล่าง และให้เด็กๆ ได้วางแผนสำหรับสถานการณ์เพื่อความปลอดภัย โดยให้ทำตามข้อความสำคัญทั้งสามข้อที่เขียนมาข้างต้น
 - a. เมื่อร่างกายตกอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นอันตรายเช่นไฟไหม้, ได้รับบาดเจ็บ หรือ ถูกทำร้ายร่างกาย
 - b. เมื่อมีคนมาพูดกับเราเป็นการส่วนตัวและคนๆ นั้นทำให้เรารู้สึกไม่ปลอดภัย หรือเขาขอให้เราทำในสิ่งที่เราไม่อยากทำ
 - c. เมื่อเพื่อนของเราต้องการให้เราทำบางสิ่งบางอย่างที่เรารู้ว่าสิ่งนั้นจะทำให้เกิดอันตราย

ให้แต่ละกลุ่มได้เล่าถึงสถานการณ์ และ แผนที่จะทำให้เกิดความปลอดภัย หากมีเวลาให้เด็กๆ ได้แสดง สถานการณ์นั้นโดยใช้แผนการที่จะทำให้เกิดความปลอดภัย

การสรุปบทเรียน :

ครูพูดว่า:

1. ให้เด็กๆ มาร่วมกันเป็นวงกลม เมื่อเรารู้สึกว่าถูกคนอื่นกระทำ หรือมีอะไรบางอย่าง เราสามารถ อธิฐานขอให้พระเจ้าทรงช่วยเหลือเรา อ่านพระธรรมสดุดี บทที่ 27 แม้ว่าคนที่เข้มแข็ง อย่างกษัตริย์ดาวิดก็ยังมีช่วงเวลาที่เขาลำบากกลัว ทุกครั้งที่ดาวิดเกิดความกลัว ดาวิดจะ ขอการปกป้องจากพระเจ้า
ให้แจกกระดาษวาดภาพให้กับเด็กๆ คนละหนึ่งแผ่น พร้อมกับดินสอ สีเทียน หรือ สีเมจิก ให้เด็กเลือก เขียนข้อพระคัมภีร์จาก สดุดีบทที่ 27 มาหนึ่งข้อ และวาดภาพประกอบข้อพระคัมภีร์นั้น จากนั้น ให้เด็กๆ ได้แบ่งปันภาพที่ตัวเองวาดกับเพื่อนๆ ในห้องเรียน
2. เรามาอธิษฐานด้วยการขอบคุณพระเจ้า สำหรับการที่พระองค์ดูแลเรา และขอให้พระองค์ ประทานความปลอดภัยให้แก่พวกเราทุกคนด้วย (ครูจะนำอธิษฐานเองหรือจะขออาสาสมัคร จากเด็กๆ ก็ได้)

การประเมินผลของครู:

(กิจกรรมใดใช้ได้ผลดี? กิจกรรมใดใช้ไม่ค่อยได้ผล? ฉันจะเตรียมบทเรียนในบทต่อไปอย่างไร?)

การประเมินผลผู้เรียน:
